

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoE/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817205882
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817205882.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnému: W. L., narodená XX.XX.XXXX, bytom N. XX/X, C. o vymoženie istiny vo výške 782,75 eur prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. mája 2018, č. k. 9Er/1311/2017-24, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom spísaným do zápisnice u súdneho exekútora dňa 17.02.2017 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému, a to na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, sp. zn. SRSApA 14118/16. Súdny exekútor predložil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ich súlad resp. rozpor so zákonom a dospel k záveru, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom, ktorý by mohol tvoriť podklad na vykonanie exekúcie. Z predloženej exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku - súd zistil, že predchodca oprávneného (Všeobecná úverová banka a.s.) a povinný uzavreli zmluvu, v zmysle ktorej boli povinnému poskytnuté finančné prostriedky, pričom povinný porušil dohodnuté podmienky splácania úveru a bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy. Spoločnosť Všeobecná úverová banka a.s. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2012 postúpila pohľadávku v celkovej výške 668,62 eur proti povinnému súčasnému oprávnenému (EOS KSI Slovensko, s.r.o.). Dňa 18.03.2014 bola medzi oprávneným a povinným uzavretá Rozhodcovská zmluva. Na základe predmetnej zmluvy, ktorá vytvárala právny rámec vzťahu medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom, dospel súd k záveru, že tento právny vzťah je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Súd uviedol, že medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, nakoľko z obsahu spisu nevyplývalo, že by povinný pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a z tohto dôvodu sa považuje za spotrebiteľa. Na druhej strane bolo nepochybné, že právny predchodca oprávneného uzatváral predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo je zjavné aj z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom (okrem iných) bolo v čase uzavretia zmluvy "poskytovanie úverov". Z toho dôvodu oprávneného považoval za dodávateľa. Zo samotnej zmluvy a jej zmluvných dojednaní bolo zrejmé, že povinný nemohol individuálne ovplyvniť ich obsah, boli už vopred pripravené „na predtlačenom formulári“, nakoľko sa uzavierali vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov. Z obsahu zmluvy, s prihliadnutím na právne postavenie účastníkov zmluvy, mal súd za to, že úver bol povinnému poskytnutý ako spotrebiteľovi. Preskúmaním rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi oprávneným a povinným, dospel súd k záveru, že v bode 3 vzhliadol súd v takto ustanovenom zmluvnom dojednaní nekalú zmluvnú podmienku. Možnosť

výberu spôsobu riešenia sporu povinným bola podľa názoru súdu len zdanlivá, keď vo väčšine prípadov určuje spôsob riešenia prípadného sporu a v prípade rozhodcovského konania aj osobu rozhodcu oprávnený. Posudzujúc komplexnú úpravu rozhodcovskej doložky v danom prípade od jednostrannosti výberu riešenia sporu, cez jej vopred pripravené znenie a označenie rozhodcovského súdu, ktorý bude spor rozhodovať až po v nej upravené postupy, ktorými sa strany v rozhodcovskom konaní mali riadiť, považoval súd takto upravenú rozhodcovskú doložku v celosti za neprijateľnú podmienku. Takto stanovená zmluvná podmienka bola nekalá, pretože nebola individuálne dohodnutá, a jej zmyslom je domôcť sa jej prostredníctvom pred výlučne v každej situácii veriteľom vopred určeným rozhodcovským súdom záväzného a právne vynutiteľného rozhodnutia, kde na úkor procesných práv druhej strany - spotrebiteľa zvyšuje pravdepodobnosť rýchleho vyriešenia sporu. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 zamietol. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Pre uvedený rozpor exekučného titulu a tým aj návrhu a žiadosti o udelenie poverenia nielen s Exekučným poriadkom, ale aj úniovým právom, súd žiadosť zamietol v celom rozsahu.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie oprávnený, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Poukázal na zmeny v slovenskom právnom poriadku v oblasti spotrebiteľského rozhodcovského konania, ktorým sa oprávnený podrobil a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinným postupoval prísne podľa zákonom vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. Oprávnený uvádza, že rozhodcovská zmluva je uzatvorená na samostatnom dokumente, a je tak obsahovo ako aj formálne oddelená od Dohody o uznaní záväzku. Povinný rozhodcovskú zmluvu podpísal sám a dobrovoľne. Listina s názvom Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy. To znamená, že spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. 01. 2016 sp. zn. 9CoE/265/2015 a na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 12. 2017 č. k. 8CoE/58/2017-43. Oprávnený zastával názor, že rozhodnutie exekučného súdu je arbitrárne, bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia. Vzhľadom na to, že zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je potom možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa tohto zákona nebol považovaný za exekučný titul, na podklade ktorého je možné vykonať exekúciu. Oprávnený tiež poukazuje na to, že Zmluva, na základe ktorej boli povinnému poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 28.03.2008, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 18.03.2014, teda po viac ako piatich rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.12.2017 sp.zn. 2CoE/173/2017. Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. 08. 2017, sp. zn. 8CoE/39/2017 a tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3M Cdo 11/2010 zo dňa 26. 09. 2011, z ktorého vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku, nie každá skutočnosť, hodnotená ako neprijateľná podmienka, spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. V zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má oprávnený právo, aby vecne príslušný súd priznal jeho nároku ochranu spôsobom a v rozsahu, aký ustanovuje zákon. Dodal, že namietaným postupom a rozhodnutím súdu došlo k neoprávnenému zásahu do základného práva oprávneného na súdnu ochranu a k porušeniu princípov právnej istoty, čím bolo oprávnenému znemožnené efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní. Na záver dodal, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepresvedčivé, bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii relevantných ustanovení právnych predpisov na konkrétny právny vzťah, ktorý by mal oporu v skutkovom stave vyplývajúcom zo súdneho spisu.

3. Povinný sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 379 a 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako "CSP") bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) v spojení s § 391 CSP zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 389 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a zahŕňa okrem iného právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia. O porušenie práva na spravodlivý proces pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

7. Odôvodnenie rozhodnutia má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Tieto nedostatky odôvodnenia, spolu s tzv. opomenutými dôkazmi (o ktorých súd v konaní vôbec nerozhodol) zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

8. Bez náležitého odôvodnenia nemôže preskúmací orgán preskúmať správnosť právneho posúdenia veci. Účelom odôvodnenia je nielen preukázať správnosť rozhodnutia, ale je to aj prostriedok kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Nedostatok riadneho a preskúmateľného odôvodnenia rozhodnutia bráni opravnej inštancii vôbec posúdiť jeho správnosť. Odôvodnenie prispieva k napĺňaniu princípu právnej istoty. Znakom právneho štátu je totiž vytváranie istoty aj pri uplatňovaní zákonov štátnymi orgánmi. Aby rozhodnutie mohlo plniť svoje funkcie, je nevyhnutné, aby účastníci našli v odôvodnení rozhodnutia presvedčivé odpovede na svoje relevantné argumenty. Ak sa účastník konania nedozvie, prečo súd rozhodol tak, ako rozhodol, súdne konanie nevedie k dôvere v spravodlivý výkon štátnej moci. Rozhodnutie by malo presadiť záväzné riešenie určitej právnej otázky, najmä vďaka svojej poctivej argumentácii a presvedčivosti.

9. Podľa § 215 ods. 1 a 2 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

10. Odvolací súd dospel po preskúmaní napadnutého uznesenia k záveru, že súd prvej inštancie sa nedôsledne v odôvodnení zaoberal tým, či skutočne rozhodcovská zmluva bola alebo nebola dojednaná individuálne, keďže z obsahu spisového materiálu vyplýva, že bola uzatvorená na samostatnom liste s tým, že uvedenému predchádzal dotazník, kde povinná vyhlásila, že jej boli vysvetlené podmienky rozhodcovského konania, a rovnako vyhlásila, že rozhodcovskú zmluvu chce uzavrieť. Z obsahu spisového materiálu však nevyplýva, že by sa týmito skutočnosťami súd prvej inštancie zaoberal, a preto odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je nutné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uvedené odvolací súd posúdil i vzhľadom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. júla 2018, sp. zn. 3 Cdo 80/2017, z ktorého plynie záver, že rozhodcovská doložka nevyvoláva nerovnováhu medzi účastníkmi konania a nie je spôsobilá viesť k značnej procesnej nevýhode jednej z procesných strán, pokiaľ jednej strane bola daná možnosť výberu medzi tým, či o vzájomných sporoch z úverovej zmluvy bude príslušný rozhodovať rozhodcovský súd alebo všeobecný súd, ak strana mala možnosť výberu a nevyužila ju a nevyznačením nesúhlasu v predtlačenom políčku vyslovila súhlas s príslušnosťou rozhodcovského súdu na prejednávanie a rozhodovanie sporov v súvislosti so zmluvou o úvere a návrh rozhodcovskej zmluvy prijala.

11. Uvedené nedostatky spôsobujú, že rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí vadou nepreskúmateľnosti, čo je dôvodom na jeho zrušenie a vrátenie na ďalšie konanie, nakoľko uznesenie musí spĺňať zákonné náležitosti a musí byť preskúmateľné.

12. Na základe vyššie uvedených argumentov odvolací súd zrušil rozhodnutie podľa § 389 písm. b) CSP a v spojení s § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude preto odstrániť vyššie uvedené nedostatky v odôvodnení napadnutého uznesenia a opätovne rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

14. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é .**

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať dovolanie za podmienok stanovených v ust. § 419 až § 425 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.